

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slov. odmev na nemški klic.

Že dvanajst let traja boj med Slovenci in Nemci gledé narodnostnih stvari; žal, da je neka stranka nemških liberalcev čedalje bolj nestrpna, nagajiva in kateri so vspehi tega dolgotrajnega boja? Ali je res ta narodni boj prinesel že eni ali drugi stranki kako srečo? Resnica, da še ni videti zmage na nobeni strani, toda jaz se vendar drznem reči, da si bodo Slovenci iz tega boja prej ali poznej odnesli zmage venec, kajti pravica le mora nazadnje zmagati. Da se boljša stanje Slovencev vse malo po malem, to opazujejo tudi Nemci. Čujte samo, kako naša ljubezniva »Graška tetka« od najnovejšega časa milo toži nad sedanjim, nekoliko zboljšanim stanjem Slovencev: »Moži, žene, katere vas je nemška mati rodila, ali ne vidite, kakšna nevarnost preti od juga naši domovini in obstanku Nemcev! Ali pa res zamorete mirno gledati, kako se nenasitni Slovenci vse dalje in dalje na okrog širé? Ali bodete mirno gledali, da zemlja, v kateri so se naši očetje rodili, pride Slovincem v roke! Ne, tega vi ne bodete dopustili. Toda na žalost se opazuje, da je med nemškimi sinovi ljubezen do domovine ohladela! Vzdromite se in si jemljite od Slovencev vzgled, kako da z združenimi močmi delajo vsi za enega, eden za vse! Vzamite si od njih vzgled, kako da se mora domovina ljubiti!« — Tako in še dalje ednako kliče naša »tetica« že gotovo v obupanosti svojim sinom, da rešijo svojo materinsko zemljo od nenasitnosti slovenske. Oj »tetica«, ti pa si res predrzna, da kaj takega stavljaš v svoje vrste! No nič ne dé, ali pa ni ravno na robe, kar ti pišeš? Jaz bi samo rad znal, od kedaj je zemlja, kjer zdaj Slovenci prebivajo, vaša očetnjava. Ali ni res, da na to vprašanje bi ne mogla odgovoriti? Ali pa nimamo mi Slovenci večje pravice vsklikniti: »Slovenci, vzdromite se in bojujte se za zemljo, v kateri so se naši očetje rodili!«

Resnica, če kdo, mi imamo pravico reči: »Ne

vdajmo se! Ohranimo si naše staro ognjišče! Slovenci, zdaj se bliža čas, da bodeate lahko pokazali, da ste verni sini matere Slavije! Skoraj bode napočila lepša zarja bodočnosti Slavije, katera je bila do zdaj z gostim oblakom zastrta«. Sto in sto krivic je pretrpela naša očetnjava od sovražnega severnega soseda; ali pa ne moremo upati, da bode tudi naši domovini lepše solnce zasijalo! Prav je imel pesnik, kateri je zložil pesem na slavo Vodniku, ko je med drugim vskliknil:

Iz tvoje, naše zgodovine
Grenko sladak je pač spomin.
V minole dni oko nam gleda;
Kar gleda, to je dedov beda.

Da, grenki spomin ima naša domovina, ali pozabimo, kolikor je to mogoče in stavimo upanje na lepšo prihodnost matere Slavije! Slovenec je potrpežljiv, dolgo prenaša krivice, pa kedar mu je nje že preveč, tedaj se tudi on vzdigne in bori se vztrajno, samo da si začuva tistih malih pravice, katere še ima.

Nemška »Gračarica« goreče navdušuje svoj narod, naj pristopi k »Südmarki«, rekoč, da se bodo samo tako zamogli Nemci uspešno braniti od nenasitnih Slovencev. Tako tedaj, mi smo nenasitni! Facta docent. Ali so pa kedaj v tem dvanajstletnem boju zahtevali Slovenci za-se n. pr. zgornje Štajarsko; ali si morebiti prisvajajo Gradec in druga mesta, v katerih že čvrsto sedi Nemec? In če bi tudi to storili, ali ne bi imeli večje pravice na ta mesta in kraje, kakor pa Nemci na zemljo, kjer zdaj stanujejo Slovenci? Zgodovina nas uči, da so že od nekdaj po teh krajih prebivali Slovenci in Slovani sploh. Ali Slovenec, mirna duša, dal je v svoji očetnjavi prebizišče ptujcu in kakšno hvaležnost je za to od njega vsprejel! Vam je vsem znana bajka o ježu in jazbecu, in ta bajka vam naj bo za odgovor na zgornje vprašanje. Ali nimajo slovenski časniki večje pravice navduševati svoj narod, da pristopi k družbi sv. Cirila in Metoda, kakor pa nemški časniki za svojo »Südmarko«?

Slovenci, podpirajte tedaj z vsemi močmi družbo sv. Cirila in Metoda; pristopite k nji, kolikor je mogoče, ker ravno ta družba je naše mogoče orožje proti nemški sili, kar tudi ti vidijo. Nemci sami nam lepo spričevalo dajejo, priznavajoč, da delamo zložno eden za vse, vsi za enega. Ne popustimo tedaj mi za las našega stališča, na katerem zdaj stojimo, saj iščemo samo tisto, kar nam gre. Pokažimo, da še Slovenec ni umrl, pa tudi še ni popolnoma zaspal!

Osrečki.

Cerkvene zadeve.

Jurij Matijašič, stolni prošt lavant. škofije.

Tridesetega julija 1882 l. šo v Mariborski stolni cerkvi obhajali petdesetletnico svoje nove sv. maše stolni dekan preč. g. Jurij Matijašič še prav krepki in pri dobrem zdravju. Šest in dvajstega junija 1784. leta so bili od sv. Očeta rimskega papeža za prošta Mariborskega kapitola imenovan, in od rajnega milostljivega knezoškofa nato za škofovsko apostolsko častjo najvišjo stopinjo slovesno postavljeni. Letos smo pa upali, da nam 66 let po novi sv. maši še dijamantno sv. mašo Bogu v čast in zahvalo odslužijo, — pa prišlo je drugače; Bog jih je v 85. letu starosti njihove k sebi na plačilo poklical, in so dne 12. maja ob pol devetih zvečer po prejemu sv. zakramentov v družbi svojih duhovskih tovarišev mirno, brez prave bolezni, svojo blago dušo izdihali. Naj mi bo torej dovoljeno, da tukaj v imenu vseh njihovih hvaležnih častilcev od njih slovo vzamem in vsaj nekoliko besedij spregovorim rajnemu v hvalni spomin, nam pa v izgled in posnemo.

Rajni so se rodili blizu Ptuja v meniški fari sv. Petra in Pavla 22. aprila leta 1808. Brati so se učili od neke šivilje po Volkmarjevih slikanih litanijah, in pa v Ptuj, kakor so to sami večkrat ganljivo pripovedovali. Dobro so se še spominjali, kako so pri Volkmerjevem pogrebu zvonovi pri sv. Vrbanu žalostno peli. Leta 1822 so prišli mladi Jurij v Maribor v latinske šole, katere so 1827 srečno dovršili. Tovariš jim je bil pozneje toliko slavn slovenski zdravnik doktor Stefan Kočevar. Bogoslovne šole so dovršili v Gradcu in ravno tam so sv. mašnikovo posvečenje prejeli 29. julija 1832. Od leta 1833—1837 so bili kaplan v Središči in so v dolgi bolezni župnika Poljanca pokazali, koliko da zamore postrežljiva krščanska ljubezen bolniku težave njegove polajšati. Hvaležni Središčani jih za to še čez 50 let niso pozabili in so jim v zlatomašni svečanosti veselo častitali. Prav težko je mlademu duhovniku se ločiti od priljubljenega mesta, kjer so mu cvetele prve rožice rajskega veselja pastirske službe. Rajni Matijašič se pa prestavi niso upirali, ampak rekli so: »Škofova volja je božja volja, in če tje ne grem, kamor me Bog kliče, pa tudi ne bodem srečen in zadovoljen, ker mi bode manjkalo blagoslova božjega«. Veselo so prijeli za popotno palico in so na dalje pastirovali v prijaznem Lembahu blizu Maribora od leta 1837. do 1842. na strani slovitega učenjaka Cvetka, pozneje nadžupnika ptujskega in dekana lotnerskega. Cvetkovo ime ostane v dobrem spominu, in to v prvi vrsti po njihovih ustanovah za revne dijake Mariborskega gimnazija, za katere so položili več tisoč goldinarjev glavnice. Stefan Modrinjak je prav poznal plemenito sree Cvetkovo, ko njim je 1813 zapel:

„Zadnji človek je na sveti,
Ki svoj rad za nič drži;
Zastonj so mu rožni cveti,
Njemu nikaj ne diši.

Ti prijatelj Cvetko jesi
Matere dežele cvet,
Z Dornavske kamenske ves,
Z lukom rejen pa oplet.“

Od tega učenega in modrega duhovnika so se njihovi blagi gospod kaplan navzeli one ljubezni do branja podučnih knjig, ki jih nikdar ni več zapustila, še tudi v zadnjih dneh njihove visoke starosti ne, in pa tiste jeklene odločnosti, ki je najodličniša poteza v njihovem značaju. »Kaj bodo ljudje rekli?«, tega strahu niso poznali, kadar je bilo treba se odločno za čast božjo potegniti, marveč prašali so: »Kaj bode pravični Bog rekel, ko pred njegovo sodbo stopimo?« [Dalje prih.]

III. Letno poročilo „Cerkvene družbe“ v Vitanji za leto 1891.

Namen »cerkvene družbe« je bilo vsled § 1 društvenih pravil: »nabirati denar, s katerim se ima farna cerkev v Vitanji prezidati in olepšati po razmerah družbinega premoženja skrbeti tudi za olepšavo cerkve Matere božje na hribci«.

Vsled II. letnega poročila je vse društveno imetje koncem leta 1890: 861 gld. 77 kr., doneski leta 1891 znašajo po odbitih stroških za tiskovine itd. pa 457 gld. 54 kr. in obresti do 31. decembra 1891 46 gld. 21 kr., vse društveno imetje znaša koncem l. 1891 tedaj vkup 1365 gld. 52 kr.

Ta znesek je vložen v Vitanjski posojilnici na hranilni knjižici št. 1. Sv. maša za žive ude se je opravila 23. junija 1891, za mrtve ude pa 14. decembra 1891. Vsem prečastitim udom in dobrotnikom naznanjamo preveselo novico, da so tekom leta 1891 poslali naši družbi tudi naš premil. gospod knez in škof primerno darilo ter predsedniku pisali med drugimi te-le besede: »V pospeševanje Vašega vse hvale vrednega podvzetja pridjal sem 15 gld. Mili Bog naj obilo blagoslovi majhno podporo«.

Iskrena zahvala izreka se vsem čč. dobrotnikom in udom za poslane darove ter želimo, naj ostanejo društvu zvesti tudi v prihodnje!

Gospodarske stvari.

Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah.

Bodi mi dovoljeno opisati sedmi občni zbor društva »Kmetovalec« v Gotovljah, ki se je vršil dne 29. maja t. l. v gostilni g. Martina Stojner. Omenjeni napravil nam je namreč navašč za to zborovanje veliko z zelenjem spletno uto, katera je bila tudi prav lepo okrašeni z venci. Vspredaj pri vhodu stale so precej visoke meje s trobojno in cesarsko zastavo, na katerih se je zibal tudi z venci obdan pozdrav: »Dobro došli«. Vreme bilo je izvanredno lepo. Gostov zbralo se je nepričakovano veliko in to ne le samo kmetje, temveč prijatelji kmetijstva od vseh stanov. Zanimanje za naše društvo kaže se vedno večje. Zastopana bila je malo ne le vsa Savinjska dolina, še celo izvan doline došli so nekateri gostje. Predno otvori naš za blagor in čast domovine neumorno delavni predsednik g. Ant. Goršek zborovanje, zapoje nam Braslovški pevski zbor, kateri nas je tudi počastil s svojim dohodom — čast mu — pesem »V pozdrav«. Imenovani g. predsednik pozdravi sedaj navzoče z nagovorom, izreče svoje mnenje o delovanju društva, se zahvali vsem dosedanjim udom in podpirateljem, prosi, da bi tudi zanaprej društvu mili ostali, ter zakliče vsem krepko: »dobro došli«. Ko zatem naš mnogo zaslužni rojak, g. T. Grah, prevzame podučljivi govor

o kmetijstvu, bila je splošna paznost. Zdaj se vrši pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. V društvo se vpiše 16 novih, poprej že 112, vkup je tedaj 128 udov. Letnine se je nabralo 21 gld. 30 kr., poprej dohodkov 172 gld. 58 kr., vkup torej 193 gld. 88 kr. dohodkov. Ker je namen društva v ljudstvu obuditi večje zanimanje za umno kmetijstvo sploh, nalog mu je tedaj podpirati, kakor sadjerejo, vrtnarstvo, poljedelstvo, gozdarstvo, vinarstvo, živinorejo in bučelarstvo. Oziralo je se na pravila društva, napravilo si je že drevesnico s 1400 drevesci, dalje trtno škropilnico, travniško brano in več manjšega orodja. Vzrasli so tedaj tudi stroški na 168 gld. 73 kr., ostane še gotovine 25 gld. 15 kr.

Društvo »Kmetovalec« po vsej svoji moči deluje za povzdigo sadjereje. V dokaz tega, da ima že lepo drevesnico; ker je zastopana od blizo in daleč vsa okolica Savinjska in ker je cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo s sedežem v St. Juriji, za celi spodnji Stajar v povzdigo sadjereje namenjeno, sklene današnje zborovanje društva »Kmetovalec«, ker ni v voljni denarnih položajih, prositi odbor cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva, naj dovoli izdatno podporo društvu »Kmetovalec« za razširjenje drevesnice. Društvo si želi omisliti tudi do jeseni za žito čistilni stroj. Pozivljam toraj vse posestnike iz Gotovelj in okolice, da pristopijo k temu vse skozi izvrstnemu društvu v svojo korist. Dalje skrbi društvu po spisih strokovnjakov, podučljivih knjigah in časnikih ljudstvo podučevati in vnesti za umno kmetijstvo, bodi torej priporočeno vsem našim rojakom, kateri prebivajo v dolini in se naših shodov vdeleževati ne morejo, za kakoršno koli podporo. Slišali smo dalje lepe deklamacije, med katerimi je nastopil tudi naš domači pesnik Franc Vizovišek, deklamoval je novo sestavljene povestice ter je vabil goste k društvu v prav šaljivem govoru. Med raznimi nasveti oglasi se tudi v naše veliko veselje g. dr. Josip Srnec iz Celja, ter izreče svoje veselje o napredku Gotovljanov v zadnjih letih. (Konec prih.)

Banka »Slavija« imela je dne 15. maja svoj občni zbor. Iz letnega poročila, katero nam je priposlalo generalno ravnanstvo tega uzorno slovanskega zavoda, posnemamo, da je dne 31. decembra 1891 banka »Slavija« štela 228.472 članov, ki so imeli pri njej zavarovanega kapitala 227.260.237 fl. 64 kr. Zavarovalne premije uplačalo se je 1.755.603 fl. 46 kr.; izplačala pa je svojim zavarovancem za škode in deleže vzajemno podedovanjskih društev 1.571.628 fl. 68 kr. Same obresti, katere je banka prejela od plodnosne naložbe svojih fondov, znašale so 335.882 fl. 87 kr. in so se porabile za zopetno pomnožitev fondov, ki kljubu ogromnim izplačilom v lanskem letu znašajo 5.479.788 fl. 90 kr. Kako zelo skrbi banka »Slavija« za varnost svojih članov, razvidno je iz tega, da znaša nje rezervni fond za požarna zavarovanja 69½% vseh letnih premij, dasi ministerski razpis že 33% letnih premij proglašja za zadostno rezervovanje. Tudi za svoje uradnike skrbi banka »Slavija« prav uzorno, kajti njihov pokojninski fond, ki je nastal večinoma iz prebitkov uprave, znaša že 209.742 fl. 79 kr., in je le malo privatnih zavodov, katerih uradništvo bi bilo za starost svojo le približno jednako dobro preskrbljeno. Ako končno omenimo še, da je banka »Slavija« v 23 letih svojega obstanka plačala za škode 20.012.991 fl. 82 kr., bode nam gotovo priznal vsakdo, da so številke, katere pričajo o uzornem vodstvu zavoda in pa o priljubljenosti njegovi povsod, koderkoli posluje. Poučeno je pa tudi, kaj premore pošteje, vstrajnost in dobra uprava, kajti iz primirjevalnega izkaza o uspehih zavarovalnic v letu 1890 prepričali smo se, da banka »Slavija«, ki je bila leta 1869 ustanovljena z ne-

znatno svotico 3000 gld., zavzema danes po velikosti svojih fondov drugo mesto med 33 avstro-ogerskimi vzajemnimi zavarovalnicam. Tak zavod zasluži vsekakor vse zaupanje in zato naj bi Slovenci zatekali se množevno pod okrilje njegovo, ter dali slovo tacim zavarovalnicam, ki našim narodnim težnjam niso nikdar prijazne bile.

Sejmovi. Dne 17. junija pri Sv. Trojici v slov. goricah in v Reichenburgu. Dne 18. junija v Poličanah (za svinje). Dne 20. junija pri Novi cerkvi, v Rušah, n. Tinskem in v Vitanji. Dne 21. v Studenicah pri Mariboru in pri Sv. Tomažu nad Veliko nedeljo. Dne 22. junija v Sevnici in dne 23. junija v Laškem trgu. Dne 24. junija pri Sv. Juriji na Tabru, v Konjicah, v Pod-sredi, pri Sv. Janži na Dravskem polji, pri Sv. Lenartu v slov. goricah in v Ribnici na Pohorju.

Dopisi.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Volitve.) Nes pametno bi bilo prepuščati gospodarske pravice na lastni zemlji ptujcem. Naši očetje, naši slavni predniki so krvaveli za vsako ped naše zemlje. S slovensko krvjo napojena so tla, katera sedaj obdeluje slovenski kmet. Ne bomo segali nazaj v zgodovino, ki je s krvavimi črkami pisana, ko so nemški vojvodi Slovence tlačili in ga potisnili v robstva žalostni stan. Naš mili slovenski jezik, ki tako veličastno in lepo dani, da ga je Grimm, pristen in pošten Nemec, imenoval: doneč in mili jezik. To zrcalo in kinč našega čuvstva in mišljenja, to bi mi pustili zaničevati od naših nasprotnikov, ali kar je še hujše, od grdih izdajalcev svojega naroda! Mi bi hlapčevali na lastnih tleh, v domači hiši, in bi trpeli, da nam ptujci stiskavajo naše krvave žulje. Šmarijčani hočemo biti Slovenci, verni Slovenci, vredni sinovi že davno v hladni zemlji počivajočih prednikov. Ne bomo izdali lastnih pravic, ne častno priborene zemlje, naša je in naša mora ostati. Mi smo gospodarji v domači hiši in na domačih tleh, ptujci naj ostanejo ptujci. Zato se vsi vzdignimo, eno ljudstvo, eno čuvstvo, ena navdušenost in ena želja bodi nas vseh! Vsi k volitvi! In tu volimo može, ki so naši, naši po krvi in prepričanju. Od sedaj ne bomo več podlaga ptujčevi peti. Ne izdajajmo se sami svojemu narodu izneverjenim Judežem. Kvišku bratje, k volitvi! Združimo se, v slogi je moč. Tudi za nas velja pregovor: kar si podedoval po svojih stariših, to si prisvoji, da bo v tvoji oblasti Slovensko zemljo smo podedovali po svojih stariših in na tej zemlji mora biti tudi slovensko gospodarstvo. Slovenska je in slovenska bo ostala. Pri volitvi se vidimo!

Iz Cezanjevec. (Naša šola) nas jako ne veseli, in to vsled tega, ker je bila pred potimi leti proti naši volji izročena zdanjemu g. nadučitelju, ki nam tukaj dela takšne spake, da se nam naša deca v njegovih rokah res smili. Želeli bi, da bi ta reč vzela enkrat konec, ter bi bili tega gospoda enkrat za vselej rešeni. Tudi naše šolsko poslopje, enako kaki mali viničariji, se nekako čudno kaže med lepo zidanimi prostornimi kmet-skimi hišami v naši vasi, ter zdanjim terjatvam nikakor ne zadostuje. Zato je že pred tremi leti naš krajni šolski svet sklenil, novo, našim razmeram ugajajoče poslopje sezidati. Ta sklep ga tudi veže, vendar pa se je našel v osebi znanega krčmarja na Kamenščaku neki mož, pristaš ljutomerskih prusakov, kateremu nikakor ni po volji, da bi mi za svojo slovensko deco in njeno omiko boljše skrbeli z dobro šolo. Se ve, da temu možu gre samo za to, da bi izsesaval celo okolico in se sam,

kolikor mogoče, napasel iz naših žuljev; širokousti se vedno zaradi velikih občinskih naklad, to samo na videz, vendar pa njegov namen je spraviti vse v našo šolo vsolane občine v zadrego. Naš krajni šol. svet je dobil sedaj od više oblasti nalog in to zadnji, ker se že cela ta stvar vleče več let, da naj skrbi za novo poslopje. Le zaslepljenec bode veroval unemu možaku, trezno misleči poštenjak gotovo ne. — Unim g. udom kraj. šol. sveta, ki trezno mislijo, nasvetujemo, naj se ne dajo zaslepiti; ta stvar je gotovo resna in važna. Š.

Od Gornje Radgone. (Železnica). Glavno ravnateljstvo južne železnice je gospoda Janeza Kürbus, gostilničarja pri slonu v Gornji Radgoni, pooblastilo obhodne ter nazadhodne vozovnice za lokalno železnico Radgona-Ljutomer, Radgona-Spielfeld, potem Radgona-Maribor in Gradec, kakor tudi za obstoječe medkolodvore imenovane železnice izdajati. Na ta način se je spolnila želja potovalcev, kateri se tedaj pozorujejo na gostilnico imenovanega gospoda Janeza Kürbus s tem pomenom, da navedena gostilnica ni samo v vseh izbah lično opravljena, temuč tudi za vsakega z dostojno in ceno postrežbo oskrbljena. Priporoča se tedaj slavni družbi vedno, posebno pa k birmi 3. julija 1892 pri sv. Petru, kakor tudi na Petrovo kot najboljša.

Od Sv. Ilja v slov. Goricah. (Župan; vrla žena, ugovor, patron.) [Konec.] Še nekaj moramo poročati, sicer težko, pa žalibog resnica je. Tudi naš farni patronat »Admont« je nas, svoje farmane, izdal našim nasprotnikom v roke. Že pred tremi leti pri občinskih volitvah imel je od omenjenega samostana pooblastilo naš glasni »baron«, namesto domačega č. g. župnika. Letos oni sicer pooblastila niso imeli, pa tudi g. župnik ga niso dobili, čeravno so pismeno in telegrafično prosili za-nj. Nas farmane, kateri skrbimo za potrebne reči pri cerkvi, kateri skrbimo za čast božjo, za vse to nam naš »patronat« plačuje s tem, da nas prepusti našim nasprotnikom v roke. Petero privandrancev je Admontskemu predstojniku bolje na srcu, kakor črez tri tisoč domačih. Da nam je odtegnil svojo pomoč pri tej za vso faro važni reči, vidimo v tem, da hoče zatreti našo narodnost. Želimo, da bi se v prihodnje č. g. Admontski predstojnik bolje premislil, komu naj zaupa, ali faranom domačinom, ali k nam privandranim, nam sovražnim »südmarkovcem«. Mi pa zaupamo na Boga in na našo živo in požrtovalno rodoljubje ter krepko in složno delovanje; le to nas zamore rešiti naših nasprotnikov. G.

Iz Ljutomera. (Slovenski zdravnik). Vsemu ljutomerskemu okraju naznanjamo preveselo novico, da se je k nam v Ljutomer naselil slovenski zdravnik, gospod doktor Jožef Rakež. Mož je vrl narodnjak in čist značaj. Prepričani smo, da se bo tega razveselil ves naš okraj in posebno še ljutomerska okolica. Z največim zaupanjem obrnili se bomo radi do njega, ker je znan kot vesten mož. In to še tem bolj, ker je sin našega naroda ter bo lahko razumel besede bolnikov ter jih tolažil tudi v njihovem jeziku. Vse zavedne narodnjake prosimo, da naj to veselo novico razglasijo našemu narodu.

Iz Krecenbaha pri Sv. Lovrenci ob kor. ž. (Poberki.) Vsako leto ležal je občinski račun na ogled in vsakdo je imel priliko se prepričati o gospodarstvu občinskega odbora. Tudi so ga prišli naši »liberalci« pregledovat in če je bilo v njem kaj krivičnega, čemu pa se niso takrat oglasili? Zakaj so tedaj pošiljali okrog take fantaline, ki grdiijo za hrbtom sedanji občinski odbor? Je-li to pošteno, lépo in krščansko? Pa saj poznamo liberalce! Podobni so si, kakor piškavi orehi. Da le svoj namen do ežejo, dobro jim je vsako sredstvo. Da pa slovenski svet spozna, kdo je boljše gospo-

daril, prejšnji ali sedanji obč. odbor, naj povem to-le. Poprej je bilo na eden goldinar ces. dače 33 kr. obč. doklad, sedaj pa je samo 19 kr., torej 14 odstotkov manj. Namen naših nasprotnikov bil je: spraviti našo občino v oblast zopet onemu liberalnemu človeku, ki je z lahko vestjo pripravljen zatožiti in denuncirati po krivem svojega tovarša, da se mu vsled tega zgodi vnebovpijoča krivica. Pa mi ne potrebujemo več takih jerofov, marveč je že tudi nam prisvetila luč in ne maramo več za takimi ljudmi po temi tavati! Obžaljevanja vredni so le tisti kmeti, ki so se od nekaterih trških liberalcev navzeli takšnega duha, ter mislijo, da je to največa olika in kultura, če zamore kateri po duhovnikih in Slovencih udrihati, kakor to znajo oni v nemških časnikih. A takošna kultura ni za nas, ona se maščuje prej ali pozneje! Kako pa je to, utegne kdo vprašati, da ste tudi v občini Krecenbah dve stranki? Tukaj pri nas ni Nemecev, razun dveh v Lehnju, marveč združeni ste dve občini: Lehen in Krecenbah v eno. V Lehnju so še možje stare korenine, ki se še niso dali oblizati od pogubnega liberalizma. V Krecenbahu pa precej občanov veruje liberalno nemčursko evangelje, če menda tudi nobeden prav ne ve, kaj je liberalizem. Eden teh žal, da ni sam, je nek kmet, ki se v pijanosti včasih rad pobaha: »ih pin iberales, ih pin tajčes mon«. Toda nič se smejeti, sicer bo mož hud in bo djal: »Ta pa ni lepa!« Sedaj še ne smemo pozabiti za-sluge nekega »žnidarčka«. Ta je tako rekoč namestnik »dolgega šulvereinarja« v Krecenbahu in je bil na dan volitve tudi poveljnik liberalne garde. Ali vsi naperi naših nasprotnikov so bili zastonj! Hvala in slava našim vrlim volilecem, zmagala je naša stranka. Tistih osem naših volilcev, ki so tokrat izostali, pa so prošeni, da se drugokrat gotovo udeležijo volitve. Naši nasprotniki so še takšnega spravili na volišče, ki ni bil vam v stanu voliti in ne hoditi. Zakaj bi se pa mi ne udeležili vsi! Ne daj se v prihodnje nikdo pregovoriti, da se nasprotniki naši ne bodo mogli naši neslogi posmehovati.

Od Sv. Antona v slov. gor. (Majnik) se imenuje po vsem katoliškem svetu tudi mesec Marije; ki je nebes in zemlje kraljica. Imenovani mesec bo tudi nam gotovo ostal za mnogo let v blagem spominu. Nek blagodušni dobrotnik iz domače fare daroval je našej cerkvi prekrasno podobo Lurške Matere božje. Ta nova in res lepa podoba Marijina bila je dne 22. majnika s posebno slovesnostjo blagoslovljena in v cerkvi na novem altarju Dev. Marije v počeščenje izpostavljena. Za ta prekrasni kinč naše cerkve, katerega smo si že zdavno želeli — za ta prelepi dar pa iz hvaležnega srca našemu dobrotniku želimo:

Naj ostane zvesti sin Marije,
Dokler mu luč življenja sije,
Na smrtno uro v naročji Jezusa,
Marije in sv. Jožefa
Naj večna luč v nebesih mu zasije.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nemška levica to je klub nemških liberalcev tirja za-se novo ministerstvo in sicer naj se tako ustanovi na novo ter razcepi trgovinsko ministerstvo na dvoje, v trgovinsko in železniško. Zadnje bilo bi dati dr. Russu, grof Taaffe se ustavlja temu, toda kako dolgo? — Da se pretrga obravnavanje o novi veljavi denarja ter odloži do jeseni, to bi radi judje in njih repovi, razni liberalci, minister dr. Steinbach pa ugovarja zoper to in torej najbrž ne pride do preloženja.

— V državnem zboru se pa posvetujejo o novi postavi za razna dela, katerih je treba pri stavbah. Nova postava, če ostane pri načrtu za-njo, ne bode dobra za zidarje, tesarje itd. na kmetih, ter podpira le bolj mestne stavbarje.

Štajarsko. Poslanca dr. Kraus in dr. Foregger sta poslala do vseh nemških poslancev pismo ter jih nagovarjata, naj se potegnejo za »mučeno« nemštvo v slov. deželah. Moža bi rada, da se vlada prisili od njih, naj ne usliši nobene naše prošnje, pač pa popravi, t. j. odpravi njim na ljubo vse, kar je storila doslej gledé na pravice in želje slov. ljudstva, pa zato ni nemškim liberalcem po volji. No veliko bi pač ne bilo v tem za vlado popravila. — Povodnji je bilo po gorenjih delih naše dežele veliko, več mostov se je podrlo.

Koroško. Janičarji so bili svoje dni najhujši sovražniki kristijanov, enaki pa so naše dni nemškutarji nasproti slov. rodoljubom, izlasti na Koroškem cvete še za-nje pšenica, kajti glas za nemškutarja je najbolje spričevalo pri nekaterih službah in kdor vspleza tako do take službe, dela rad, kakor pravi janičar ter tepta pravice slov. ljudstva, kar največ more. Malo je slov. učiteljev in nemškutarji so jim večinoma »za gospoda«, lahko si torej mislimo, kako da se jim godi in vsled tega se ne čudimo, če se drug za drugim izgubiva iz domačije, v sosednje dežele.

Kranjsko. Kako trdno da je včasih pri kakem »narodnjaku« rodoljubje, kaže se žal, da tudi pri kranjskih Slovencih, kajti v občinah pa tudi sem ter tje v zadrugah se dopisuje še nemški, da-si so »narodnjaki« v njih na vrhu. — Novo pevsko društvo se je ustanovilo v Ljubljani ter je bila zadnje nedeljo slovesna ustanovitve neki prav srečna.

Primorsko. Slov. društvo »Sloga« v Gorici je sklenilo odpreti v jeseni še drugi otroški vrtec in pa-jednorazredno šolo v Gorici. Doslej je že eden otroški vrtec in trirazrednica za slov. dekleta. — Sejem za svilen volno v Gorici prične se te dni, toda blaga se ni pričakuje veliko, ker leto ni ugodno za sviloprejke.

Tržaško. Mestni zastop v Trstu je dovolil 500 gld. udovam ponesrečenih rudokopov v Pribramu. To je vredno, da se zapiše, kajti doslej v tem zastopu niso imeli očij za avstrijske potrebe. — Noša okoličanskih žen in deklet je kaj lepa, dopade se človeku, celo Lahu. Žal samo, da jo ženske že rade izpreminjajo v mestno nošo, ne njim na čast.

Hrvaško. Koliko da izda v političnih rečeh število državnih uradnikov, zna pač mesto Zagreb sedaj dobro, kajti tudi to mesto trobi, če se sodi po volitvah, v madjarski rog in domače, hrvaško prebivalstvo upira se zastonj zoper nje: zoper uradnike, katerih je toliko, da obvelja njih volja vselej, če tudi zoper večino drugih prebivalcev.

Ogersko. Kronanske svečanosti so v Budimpešti minile; bile so velike, toda madjarske, nikakor pa ne take, da bi jih bili veseli drugi narodi. — Svitli cesar je privolil, da se imenuje poslej Budimpešta glavno in prestolno mesto, torej je v tem enako Dunaju. Razločuje pa se v tem, da plačamo mi v Avstriji po 70. Madjari pa samo 30 delov za stroške države. Kar zadeva pravic, stoji pa na robe: Madjari določujejo vse, mi v Avstriji pa ničesar — ako Madjarom ni po volji.

Vunanje države.

Rim. Sveti oče Leon XIII. so podelili dr. Kathreinu, podpredsedniku v državnem zboru na Dunaji, red sv. Gregorija. To odlikovanje kaže, da so sv. oče veseli novih postav v oziru ljudskih šol v Tirolah, za katere ima ravno dr. Kathrein največje zasluge.

Italijansko. V državnem zboru v Rimu so na

zadnje vendar-le dovolili ministerstvu državni proračun za pol leta. Stvar se je sicer dolgo vila, toda kaj so hoteli? Plačila so potrebna in če tudi nima ministerstvo zaupanja v drž. zboru, plačati se v državi mora in vse eno je h koncu, kdo da to stori, ako ne stori tega iz svojega žepa. Nobeno ministerstvo pa ne plačuje državnih stroškov iz svojega žepa.

Francosko. Stvari v francoski republiki so sicer zmedene, vendar pa jih sedanja vlada razvija še precej srečno in tako gredó naprej, ne da ljudje vedó, kako da se končajo na zadnje. Tudi vlada tega ne zna, vendar pa se republika utrjuje in nje predsednik, Sadi-Carnot žanje, kedar pride v kako večje mesto, časti malo drugačnje, kakor kralj ali cesar. Čudno je to, da so tudi škofje včasih za-nj, v Lotaringiji pa se ljudstvu to ni dopadlo.

Angleško. Gotovo je, da zmagaja pri sedanjih volitvah stranka sedanje vlade, tedaj stranka, ki ne mara veliko za pravico, vsaj ne nasproti katoliški cerkvi, izlasti pri katoliških Ircih. Žal, da so ti krivi si sami, če ne mara vlada za-nje, kajti nesloge je pri njih več, kakor je nje treba.

Nemško. Vse kaže na to, da splavlje Bismarck zopet na vrh, kajti v liberalnih listih zunaj kolikor je taci v Nemčiji in nje, piše se za-nj in skorej je podoba, da je Nemčije konec, ako ne postane Bismarck zopet državni kancelar. Dobro je samo to, da listi, če so tudi nemški čez silo, niso — nemški cesar. Na cesarskem dvoru v Berlinu pa še za trolasega kancelarja nimajo, vsaj doslej še ne, potrebnega mesta. Daj Bog, da ga ne bode treba.

Rusko. Iz tega, da je car prišel v Kiel, pozdravit nemškega cesarja, ne smemo sklepati, da ste se Nemčija in Rusija sprijaznili. O tem ni brati niti v ruskih, niti v nemških listih, pač pa se hvali francoska vlada, da stoji Rusija za-njo, tedaj zoper Nemčijo. Večni Bog zna, kaj je na tem resnice. — Železnice stavijo se v Sibiriji nove, najb lj pa še take, ki imajo pomena kaj v kaki vojski.

Bolgarsko. Knez Ferdinand biva sedaj v Angliji in izkazuje se mu ondi čast, kakor dohaja vladarju. Bolgari ali vsaj njih vlada kaže se vsled tega vesela in sodi, da prizna angleška vlada prej ali slej kneza za vladarja, ne mara še zoper Rusijo. Za to pa je še časa!

Tursko. O vladi sultanovi je sedaj vse tiho in tudi o sultanu ne govori se veliko, skorej je podoba, kakor da ga več ni ali da je bolan na smrt. V Carigradu je vse mogoče.

Afrika. Angležani so v Kongu neki zmagali domače vojske, ni pa gotovo, če je to za tiste kraje sreča, kajti Anglež je »kramar«, on išče povsod svojih koristij in ne gleda na to, kaj da postane potlej iz domačih ljudij, iz njih blagostanja. Takó ravnanje je krivo in ni krščansko.

Amerika. Največ upanja ima sedanji predsednik republike »združenih držav«, da bode izvoljen tudi za prihodnja štiri leta, poleg njega pa dobila največ glasov Blaine in Mac Kinley.

Azija. V Teheranu je nastala kolera in se širi neki sila naglo po deželi. Bog nas je varuj!

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Nilova planjava je jako zanimiv del zemlje. Če dalje bolj na jug, lepše je obdelana. Rodovitnost nje je

še sedaj čudovita, saj pa tudi sega do tri metre globoko črna, masna prst. Po pravici se je imenoval že nekdanji kraj »žitnica Grkov in Rimljanov«. Videl sem brezštevila vasij, kojih kočice so iz surovega blata izdelane in druga na drugo poslonjene. Drevje sem opazoval mogočne, visoke stebre palm, na vrhu z lepo širokolistno krono, tamariske, terebinte, sykomore (indijske fige), močnejše ko naše hrastje, smokve in oljke brez števila.

Življenje na polji je kaj zanimivo. Moški v belih dolgih kaftanih, žene le ali v črni ali sivi obleki, do očí zakrite, brez števila na pol nagi malih kričočev, koze, ovce, bivoli, kamele, dromedari, osli, konji, vse je na polji. Mali beli šotori so tu in tam postavljeni v deteljišče, okoli se pase živina. Ječmen in pšenica je že požeta, kornuza dozorela (koncem marca). Pavola, ki ne potrebuje deža in v septembru dozori, je večinoma že posejana. Za čiščenje pavole so po vasih velike tovarne in stroji. Pravil je beduin (navadno radi lažejo; da le ima kaj zanimivega povedati, mu za kratko žalostno ali strašno dogodbo ni skrb), da se je nedavno v eni teh fabrik dečko v pavolo v skladišči spat vlegel. Stroj pa ga je tako zmel, da so se sledi poznali le na krvavi pavoli.

Vsa polja so v zvezi z velikimi Nilovimi kanali (vodovodi). Dež tu ne pada od aprila do decembra. Reka Nil začne rasti koncem junija, prestopi in do oktobra poplavi vso zemljo. Mlaj, ki ga voda zapusti, gnoji njive. Razven tega si priden kmet kraj svojih njiv skoplje jarke, v katere se voda vzdiguje iz kanala z vodenim kolesom, »zakije« imenovanim, ki ga zopet noč in den lepo po malem z vitalom brez gonjača žene bivol. Z jarkom se da pa voda napeljati v vsaki razgon, do vsake rastline. Kar je pri nas spravljanje gnoja, to je tam napeljevanje vode. Vsi niso tako marljivi, marveč ležijo ali sedijo ob studenih (Nilove vode) ob cesti, kojih je več, kakor semtertje naših križev. Tu je zapokopan kaki »svetnik«, zavoljo tega ima pa studenec obliko kapele in se imenuje »veli«.

Letos (1889) se boji vse slabe letine. Nil ni nastopil in poplavljal, kakor bi moral. Beduin si pripoveduje skrivnostno: Mahdi je zadelal Nilove vire. Mimorede bodi še omenjeno, da še se nikomur ni posrečilo preiskati Nilovih virov, niti je dognano, kako da voda že toliko tisočletij tako redno pride in odide.

Arabljani kmeti nikakor ni tako ubog, kakor se semtertje popisuje. Res vidiš borne kolibe, ali te so mu ljubše, ko vse palače, katerih ni vaju. Ima malo, ali še manj potrebuje. Zlato in srebro kar mogoče skriva v zemljo, da mu ga ne vzamejo vojaki, ki pobirajo štibro. Da ne vzbudi pohlepnosti teh pijavice, ide tudi v borni obleki, ki naj bi kazala njegovo popolno revščino.

Med potom nadlegoval nas je nekoliko časa veter »hamzin« (»samum«), ki donaša iz puščave droben, vsako špranjico prerijujoči pesek. Nič ni pomagalo se zapirati. Bili smo beli ko mlinarji in težavno si prali oči in obraz v hotelu »de Nil« v Kahiri. (Dalje prih.)

Smešnica. Neki trgovec je hvalil kmetu blago, katero je pri njem kupoval tako-le: »To Vam je roba, ki Vas drži večno in potem še lahko daste napraviti za sinčka dve kamizoli«.

Razne stvari.

(Svitli cesar) je kr. šolskemu svetu pri Sv. Marku nižje Ptuj podelil 250 gld. v poravnanje dolgov za tamošnje šole in odločil 5000 gld. za ubožce v Budimpešti, v spomin 25letnice kronanja za kralja ogerske države.

(Bismarek.) V nedeljo, dne 19. junija pride knez Bismarek na Dunaj, k poroki svojega sina, grofa Herberta. Ni dvoma, da ga gredo gledat njegovi »prijatelji« izmed naših Nemcev in tedaj bode za gostilničarje na Dunaju »dan žetve«.

(Ljudska veselica) je bila v Gradci v nedeljo, dne 12. junija, v spomin 700 let, odkar je štajarska vojvodina združena z avstrijsko nadvojvodino. Veselico je priredil dež. odbor in dobiček pripade požarni bramborici v Gradci.

(Šulverein.) Nemški šulverein išče denarja za nov otroški vrtec v Mariboru, zato priredi v nedeljo dne 26. junija ljudsko veselico v »ljudskem vrtu«. Ljudje pa vam sedaj nimajo nič kaj veselja do takih veselice, kajti žep se jim ožemlje skoraj po sili, veselje pa — obeta.

(Ubežnik.) Iz Laškega trga je pobegnil pekovski učenec 18 letni Karl Velepeč ter jo je neki mahnil proti Mariboru, vendar ga v tem mestu ni še nihče videl.

(Kopaljšče.) Radinsko kopaljšče ima sedaj že precej gostov in dobi neki k malu še tudi kapelo. Tudi za pošto se stavi novo poslopje in potem pride na vrsto poslopje za kopel, kerje dosedanje za veliko premalo.

(Društveno.) V Vojniku odpre se v nedeljo, dne 19. junija ob 4 popoldan v sobanah gosp. Karola Vrečarja, p. d. Stari Vrečar, »Katoliško slovensko politično društvo Edinost«. Godbo preskrbi Šmarijska godba. K obilni vdeležitvi vabi Začasni odbor.

(Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) za Brežiški okraj ima svoj letni obči zbor v nedeljo, v 19. dan junija 1892 ob 4. uri popoldne v hotelu Klembas v Brežicah z nastopnim redom: nagovor načelnika, poročilo zapisničarja, poročilo blagajnika, volitev novega načelnikstva in možni nasveti. Po zborovanju, ob 8. uri zvečer igrajo vrli gledališki diletantje Brežiške čitalnice v korist podružnici dve gledališki igri: »Ženski jok« in »Štampilhar mlajši«, kateri so že letos igrali z izvrstnim uspehom. Po igri je prosta zabava s petjem. S tem prijazno vabimo vse ude in prijatelje podružnice, da se udeležijo zborovanja in veselice. Načelnikstvo.

(Živinska razstava.) V Solčavi imajo dne 25. rožnika živinsko razstavo. Namen je razstavi, naj bi se živinorejci vneli za umno živinorejo. Za prav lepo ovčjo, govejsko in konjsko živino je c. kr. kmetijska družba v Gradcu odločila po prizadevanju pl. g. Haupta 150 gld. in je obljubil slavni okrajni zastop (Gornjegrajski) 50 fl., darovala bo tudi Solčavska občina 50 gld. K tej živinski razstavi, vabi uljudno Solčavska občina vse prijatelje živinoreje.

(Marija pomagaj na Brezje.) Dne 25. junija pelje posebni vlak po zelo znižani ceni iz spodnjega Štajarskega in Notranjskega na Sv. Višarje in k Mariji pomagaj na Brezje. — Pojasnila o tem in o voznih listih daje potovalni odbor v Ljubljani Marijin trg št. 1.

(Javna zahvala.) Odbor akad. društva »Triglava« v Gradci se tem potem toplo in iskreno zahvaljuje vsem p. n. vdeležencem iz okolice Šmarijske in gostom iz oddaljenih krajev, posebnost pa narodnim p. n. danam in gospodom trgov Šmarija in Št. Jurija, ki so z res redko požrtvovalnostjo in neumornim trudom delovali na to, da se je naš izlet v Šmarije vzlic neugodnemu vremenu tako sijajno in vsestransko krasno obnesel. Nadalje se zahvaljuje odbor č. g. županu trga Št. Jurijškega, g. dr. G. Ipavcu, deželnega glavarja namestniku, g. dr. Jurteli, predsedniku Šmarijske čitalnice, g. kaplanu Štabecu, gg. pevcem iz Šmarija pod vodstvom gospoda nadučitelja Jurkoviča in sl. Celjskemu kvartetu na blagovoljnem sodelovanju. Srčna zahvala tudi gosp. drd. Hugonu Kartinu, ki se je toliko potrudil za svoje brate Triglavane. Odbor.

(Nove zvonove) dobila je cerkev Sv. Jakoba v Lembahu ter so jih protonotar, msg. Ignacij Orožen v nedeljo blagoslovili.

(Sodnijsko.) Iz Ptuja pride tamošnji c. kr. okr. sodnik, Karol vit. Strahl k deželni sodnji v Ljubljani.

(Obramba.) V noči 10. junija je našel mestni redar v Mariboru v mestnem sprehajališču hlapca Jož. Joštu, doma v Dramljah, na klopi v trdnem spanju. Ko ga vzbudi in mu veli, naj gre domov, popade ga hlapec ter drgne za vrat, v tem izdere redar sabljo ter mahne po hlapcu, da se ta zvrne mrtev na tla.

(V Dravo) je padel v ponedeljek cestar J. Weber na poti iz Maribora v Št. Peter. To se je zgodilo v pričo več ljudij, rešiti pa ga niso več mogli.

(Kača) vgriznila je na Radovici pri Metliki vola, v Čelji pri Postojini pa posestnika J. Franka. Vol je pri priči erknil, Franku pa je samo noga otekla.

(Duhovniške spremembe.) Vč. g. Jarnej Voh, nadžupnik v Konjicah, je postal dekan, č. g. Ivan Gajšek, župnik v Svetinjah, je dobil župnijo Sv. Vida pri Šmarinah, č. g. Vinko Kolar, kaplan v Galiciji, pa je prevzel oskrbovanje župnije sv. Martina v Rožni dolini in č. g. Ivan Pajtler, kaplan na Hajdinji, župnije v Svetinjah. Č. g. France Brglez, provizor pri Sv. Vidu, postal je kaplan pri Sv. Štefanu tik Ponikve, od Sv. Štefana gre č. g. Gašper Kačičnik za kaplana v Žitale, č. g. Štefana Pivec od tod na Rečico, č. g. Fr. Kakuška z Rečice v Ribnico, č. g. Jakob Mere iz Ribnice k Sv. Ilju pod Turjakom. Č. g. France Koepek, kaplan v Šentilji, je dobil vsled bolehanja odpust za nekaj časa.

Loterijske številke.

Trst 11. junija 1892:	69, 60, 47, 39, 13
Line	8, 2, 89, 58, 27

Zavarovalno društvo

9-26

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem p. lji.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti **ognju**,
nesreči in za **življenje**, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstavnikom zavarovanje **zvo-**
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Na Frankolovem

je lepo posestvo, čisto pri državni cesti z
18 orahov zemlje, z novo hišo, z velikim hle-
vom in kozolecem, z mlinom, s kovačnico, z
žago na prodaj. Kdor misli kupiti, naj se
oglasi ali piše gospej Kat. Vodenag na Fran-
kolovem, pošta Vojnik (Hochenegg). 2-3

Štajerska deželna zdravilnica

Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane**.
Sezona od 1. maja do 30. septembra.
Zdravitev s pitno, topliško in
studenno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina,
vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevosolno zdravilo
proti boleznim prebavnih organov in
izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu
in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah
z mineralnimi vodami, v boljših specij-
rijskih in droguerijskih prodajalnicah
ter v lekarnah. 3-5

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito,
triérje, slamočnice,
mline za sadje,
stiskalnice za sadje in vino, za grozdje,
kakor vse druge stroje in pripomočke
za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd.
priporočam v najnovejši in najbolj
obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Illustrirani zapiski in polovna pisma v hrvaščem, nemškem, italijanskem in slovenskem
jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Čas za poskušanje — garancija,
ugodni pogoji.

Zopet enake cene! 20

Saharin.

Fluid za konje.

Kilovino stroje in vsakršna zdravila higijena mila

k „zlatemu križu“ **Droguerija** k „zlatemu križu“

Celje, Bahnhofgasse št. 7

priporoča po ceni za desinfekcijo v šolah, uradih in župnijskih hramih

karbolovo kislino kem. čisto, kreolin,

karbolovo kislino sirovo, železni vitrijol,

klorapno, bakreni vitrijol.

nadalje svoje zdravstvene korenine, zelišča, soli in prajke za vlivanje
in prajke za živino v najčistejši kakovosti.

Vsakršne sveže mineralne (rudninske) vode,
zdravilne obveze in kirurško orodje

Zaloga Tord-Trippe-sredstva zoper podgane in miši.

Zaloga Sarg-ovaga kalodonta za zobe ducat 3 gld.

Največja izbira od **parfumerijskih** in **toiletnih reči**, namreč:

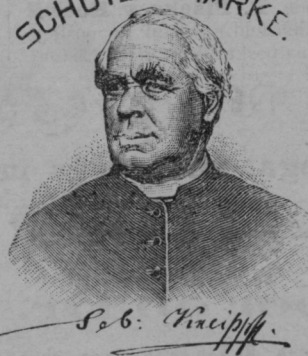
razna mila, parfume, ščeske za zobje, prah za zobje, ustna voda, gobe,
Leichner jeva štupa za lasje, Eau de Kuinine, Kolonska voda itd. 1-3

Kislina vinskega kamna kilo 2 gld. 50 kr. Soda kilo 40 kr.

Moll-ovo francosko zganje
„Naphthalin“.

Preveza za krilo in cevi iz
kovinka za pretakanje vina.

SCHUTZ - MARKE.

Seb. Kneipp.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave**
— ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih
bratov Ölz z varnostnimi markami: **podobo**
in **ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko

7-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najzdatnejši** dostavek
h kavi, dobivaš po **ceni reditno kavo**, katera
presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenca tovarna
za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti.

10-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation

W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

Oklic!

C. kr. okrajna sodnija v Ptuiju daje na znanje:

Vsled prošnje dedičev po Ivanu Kranjcu v Pestikah, dovoljuje se prostovoljna dražba vsega zapuščinskega premoženja in sicer zemljišča vlož. šte. 3 kat. občine Pestikenberg, živine, gospodarstvenega orodja in vina, ter se za vršitev taiste določita dneva na dne 20. junija in eventuelno tudi na 21. junija 1892, vsakokrat ob 9. uri dopoldne na lici zemljišča v Pestikah.

Dražba prične se z zemljiščem, koje je brez premakljivostij na 2450 gld. 45 kr. cenjeno in se bode ono brez pritisklin le za ali čez cenitveno vrednost največ ponujajočemu oddalo.

Cetrtna kupnine, v kojoj ima se pa 10 % varščine všteti, mora se takoj v roke sodnijskega komisarja položiti med tem, ko se ostali znesek do 31. decembra 1892 plačuje.

Vina je okoli 76 polovnjakov iz letnikov 188-1890, polovnjak cenjen na 40-60 gld. in se bode po polovnjakih v cenitvenem znesku izklicevalo in proti takojšnjemu plačilu in odstranjenju, kar tudi o gospodarstvenih in stavbenih rečeh, o poljskih pridelkih in drugih primakljivostih velja, največ ponujajočemu oddajalo.

Dražbeni pogoji in cenitveni zapisnik zamorejo se pri tukajšnji sodnji ogledati.

C. kr. okrajna sodnija v Ptuiju, dne 16. maja 1892. 2-2

Išče se duhovnik,

kateri bi pri katoliški rodbini na Štajarski graščini v štirih prihodnih mesecih sv. mašo služil pod ugodnimi pogoji. 1-3

Oskrbništvo v Plevni, pošta Žalec pri Celji.

Osobe, ki živé na kmetih, prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in zaupanje njegovo ter znajo slovenski pravilno pisati, zamorejo si o poletnih mesecih prislužiti lepe denarje, ako se hočejo marljivo lotiti poslovanja za stvar, katere važnost je splošno priznana.

Kdor se zato zanima, naznani naj svoje ime in bivališče pod naslovom: **F. K. 12 poste restante v Ljubljani.** 2-5

Zahvala.

Slavna posojilnica v Konjicah je darovala 25 goldinarjev za novo šolo, ki se bo letos, najbolj gotovo pa prihodnje leto začela staviti v Tepanjah. Za ta dar se izreka posojilničnemu ravateljstvu javno iskrena zahvala.

Krajni šolski svet v Tepanjah, dne 6. junija 1892.

Za načelnika: **F. Napotnik.**

Patentovani nitniki (dohti) za večno luč.

Usojam si č. duhovščini naznanjati, da imam v svoji zalogi patentovane **Gersheim-ove nitnike**, kakor tudi primerne **svetilnice** v beli, rožnobojni in rudeči barvi.

S spoštovanjem

A. Pöschl-ova udova
prodajalnica stekla in porcelana
v Mariboru.

Sejem.

Slavnemu občinstvu, posebno trgovcem in mesarjem naznanjam tem potom, da imamo v torek o Alojzijevem, t. j. 21. t. m. pri **Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo** zopet znani **veliki živinski sejem.**

Z odličnim spoštovanjem

D. Skerlec.

Tovarna 3-15

J. Weipert & sin v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske najboljše in noveše stroje, kakor vitla, mlatilnice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni. Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne pošiljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna zalogla pri gospodu **F. Pišku v Hotinji vesi** (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo franko in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastoj.

Razglas.

Gornje-Savinjska posojilnica v Mozirji, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bode vsled njenega današnjega sklepa od 1. julija 1892 počeni denarne vloge le s $4\frac{1}{2}\%$ obrestovala in od danih posojil le 6% obrestij tirjala.

Mozirje, dne 11. junija 1892.

1-3 **Ravnateljstvo.**

Ces. kraljevski lastnik privilegija

Jožef Martini

premiran s častnimi diplomami in svetinjami

MARIBOR

Viktringhofove ulice šte. 6,

se priporoča visoki gospodi, č. duhovščini in p. n. občinstvu za vsa

stavbarska dela

nabijanje oken in durij; za izdelovanje kovanil vrat, omrežja za grobe itd., strelovodov po najnovejši konstrukciji, telegrafe za hrame, hiše in gostilne, telefone itd. Tudi izdeluje vsakovrstne tehtnice in popravlja vse tehtnice in teže za ahanje. Tudi popravlja vse gospodarske stroje. Vse v mojo stroko spadajoče popravke prevzamem in je točno izvršim. Tudi izdelujem ključe in druge reči iz aluminija. Za vsa dela pošljem brezplačno in franko nariske in proračune. 3-3

Schivitz & Comp.

(Živic in družb.)

v Trstu, ulica Zonta šte. 5, prodajajo najizvrstnejše škropilnice proti peronospori in jih po pošti pošiljajo za 8 gld. in 50 kr. komad. 1-3

Po vsej Avstriji

se dobiya znana **Finger-Jeva Pizonska pivina grenčica**, izdelek trdke **H. & A. Finger v Plznu**. Izvrstna in zdrava pijača.

Prodajalnica modnega, platnenega, suknenega in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. Maribor ob Dr. Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za suknje in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za č. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburškega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, všivano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prtičev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjalo, preproge itd.

Po nizki ceni.

2-16